

[Haustrup Clemmensen.]

den over noget misbrug på disse områder, men jeg tror, man sagligt må erkende, at der er et behov for at afskaffe de forringelser af afskrivningsreglerne, der blev gennemført i den tidligere regerings tid. Vi tror også, at bygningsafskrivningerne i høj grad trænger til en modernisering, og hilser med glæde, at der nu i den allernærmeste fremtid fremsættes forslag herom.

Vi tror også, at en anden forudsætning i den økonomiske politik for at skabe fuld beskæftigelse og højere levestandard er, at vor konkurrenceevne over for udlandet forbedres, hvor den nu igennem alt for lang tid i virkeligheden er blevet forringet, først og fremmest i kraft af, at vor købekraft ikke er afbalanceret i forhold til produktionsstigningerne.

Netop når eksporten skal stimuleres, må det være værdifuldt at overveje forskellige midler. Regeringen har i sin erklæring gjort rede for sine synspunkter vedrørende den frivillige indkomspolitik, og jeg tror, det ville være lykkeligt, om der efterhånden i denne sal kunne skabes bred forståelse for og gennemføres et oplysningsarbejde om, at der over for alle befolkningsgrupper — her er det ikke kun en enkelt gruppe, der er under anklage — er grund til at understrege den kendsgerning, at vi kan ikke forøge landets og befolkningens levestandard med mere end det, vi forøger produktionen med, og vi ved jo alle, at vi nu gennem nogle år har kunnet forøge produktionen pr. år med en ca. 3 pct., hvorimod den indenlandske købekraft som bekendt er forøget væsentligt mere.

Derfor er der efter vor opfattelse i høj grad behov for en frivillig indkomspolitik, men blandt andre midler, man har til at skabe økonomisk balance, er der jo både rentepolitikken og finanspolitikken. Det er vor opfattelse, at man skal være meget varsom med at lade rentepolitikken bære for stor en byrde på dette område, netop fordi rentepolitikken først og fremmest rammer investeringerne og derved i virkeligheden hæmmer den vækst i produktionslivet, der er en forudsætning for at skabe den større produktion.

Derfor må også finanspolitiske midler komme i betragtning, og netop når vi nu ønsker at få en lempelse i rentepolitikken,

erkender vi nødvendigheden af, at der lægges større vægt på finanspolitikken. Der er derfor ikke tvivl om, at der er behov for at gennemføre de forslag, som regeringen her har fremsat om en forhøjelse af momsen, og vi kan tiltræde disse forslag, der jo også må ses i sammenhæng med de besparelser på ca. 600 mill. kr., regeringen har stillet forslag om — ikke nedskæringer, men bremsning af stigningstakten, hvis hr. Per Hækkerup måske ville erkende denne sammenhæng på disse områder.

Men det ligger os også meget på sinde, at forhøjelsen af momsen sker med fuldstændig social afbalancering, at der gives alle nødvendige kompensationer. Det må naturligvis være nødvendigt, at disse kompensationer gives på en så rationel måde som overhovedet muligt. Vi mener, regeringens forslag tilsigter dette mål, og at det er lykkedes på de pågældende områder, men er naturligvis parat til i udvalget at drøfte, om der skulle være spørgsmål, der yderligere skulle belyses, og forslag, der yderligere her skulle i betragtning.

Der er derudover fra regeringens side gjort en række bemærkninger vedrørende andre muligheder for at dæmpe de stærke tendenser til prisstigninger i det danske samfund, og der er i denne forbindelse henvist til forhandlingerne med landbruget vedrørende tilgodehavender på hjemmemarkedsordningerne for omkostningsstigninger. Vi er klar over, at der her er en mulighed for at bremse tendenserne, hvis landbruget kompenseres på anden måde, og kan tiltræde de forslag, der her er skitseret.

Vi lægger i det hele taget megen vægt på at understrege, at vi erkender, at landbrugserhvervet både er stillet over for store strukturproblemer og derudover ulykkeligvis over for overgangsvanskeligheder, og i betragtning af den overordentlig store betydning, landbrugets valutaskabende evne har, mener vi, det er naturligt, at man fra hele samfundets side erklærer sig rede til at medvirke til ordninger på disse områder. Også vi var skuffede over, at den nyudnævnte vismand, hr. professor Vibe-Pedersen, i sit foredrag for nylig i Nationaløkonomisk Forening efter vor opfattelse ikke synes at have tilstrækkelig forståelse netop for den meget store valutaskabende værdi, landbruget har.